

Gặp phải điều gì không đúng thì phải lên tiếng, sống đúng lòng lương tâm con người, thay đổi phải thì bệnh vực, thay đổi trái cần lên án và đấu tranh xóa bỏ nó, mọi người đều như vậy thì xã hội mới tốt lên được.

Sáng hôm nay – ngày 22/5/2011, tôi dậy thật sớm, tâm trạng phấn chấn, há hốc miệng trên tay Thẻ cào tri. Buổi tối trước hôm buổi chiều tôi đã đi ngủ thật sớm, hy vọng sáng hôm sau dậy sớm, có một tinh thần thật sáng suốt để có thể làm được những điều cần thiết và trở lại vào công quan quy định của nhà nước. Nhưng không ngờ hôm nay lại không phải là một ngày vui, không phải là một kết quả đáng nhẽ tôi và mọi người dân đang vui mừng theo dõi những công dân như tôi. Hôm nay là một ngày mang lại cho tôi những tâm trạng buồn chán, những cảm xúc khó hiểu và những bức xúc.

Đúng 8 giờ sáng, giờ những các bạn trong khu ký túc xá, tôi đến hội trường Đại học Hà Nội. Đây là điểm buổi chiều Thanh Xuân Bắc, quận Thanh Xuân, Hà Nội. Lần đầu tiên đi buổi chiều, tôi là một trong số đông ngàn năm vẫn hiện, đó là một vinh dự lớn vô cùng cho một người dân tộc thiểu số, một sinh viên miền núi như tôi. Vì nghĩ đây là dịp đáng nhớ trong cuộc đời mình nên tôi mang theo máy ảnh để ghi lại những hình ảnh không khí buổi chiều tôi và tôi theo dõi quy định công dân. Tôi mong muốn chụp được vài bức ảnh đẹp, những cảm xúc và tình nhân dân của Ban buổi chiều.

Nhưng trong lúc tôi đang chụp ảnh thì không hiểu sao lại có một anh trong Ban buổi chiều chụp ảnh thu máy ảnh. Khi tôi hỏi vì sao không cho chụp ảnh, anh ấy trả lời chỉ có các phóng viên, nhà báo được cho phép mới được chụp ảnh, em không được phép chụp ảnh.

Hành động của anh ấy khiến tôi rất khó hiểu. Tại sao một công dân, một sinh viên lại không thể ghi lại những khoảnh khắc buổi chiều dân chúng này, trong khi khu vực buổi chiều đó không hề thấy có biên chế chụp ảnh? Tôi đến đây để buổi chiều của nhân dân, há là buổi chiều của tôi, sao tôi không có quyền ghi lại hình ảnh buổi chiều này? Đọc trên báo đài tôi thường nghe đến câu nói: “dân biết, dân bàn, dân kiểm tra”, “nhà nước của dân, do dân, vì dân”, sao tôi lại không được cái quyền ấy?!!!

Tôi được biết Đảng lấy kinh phí quốc gia 700 tỷ đồng để tìm kiếm hộ đầu tiên cho những người đi đầu đầu tư tài chính làm dịch vụ cho dân, Đảng đang cố gắng hết sức mình phục vụ nhân dân trong ngày bầu cử 22/5/2011, những người đi đầu Đảng đang làm đó còn được những người dân như tôi ghi lại cho người thân bạn bè biết để họ tin yêu Đảng hơn. Tôi nghĩ những ai làm điều tốt, điều ngay lành sẽ không sợ bị quan sát, thăm soi, chứ những kẻ xấu mà đi che giấu những hành động mờ ám của mình. Hành động ra thu máy như của anh trong Ban bầu cử đó thật không nên, có thể vô tình làm xấu hình ảnh của Đảng. Tôi có thể chắc chắn có con mắt tinh tường để phát hiện xem điều mà bầu cử đó có làm điều mà ám gì không mà anh lấy lý do thu máy như của tôi, những người khi tôi buồn và thất vọng nhất là đến 90% sinh viên của trường đi bầu cử mà trường đó không hề biết gì về điều bầu cử của mình, họ chỉ bầu theo cảm tính, không hiểu sao với số tiền 700 tỷ đồng chỉ ra để bầu cử này lại có kết quả kém đến vậy, do bộ máy tuyên truyền kém năng lực hay do người dân thờ ơ, họ không còn tin tưởng quan tâm đến những người do Đảng cử và Đảng chỉ bảo mà chỉ cách huy động người dân đến bầu cử cho đông?

Người dân đến đến thăm, mắt nhắm tin khi liên tiếp nhiều vụ tham nhũng bị phát hiện như vụ Vinashin thật thoát 86 ngàn tỷ đồng. Người dân đang mất dần niềm tin vào Đảng, tôi nghe về điều đó khi nói chuyện cùng những nhân sĩ, chủ bán rau, ông xe ôm, các bạn học... Các nhân sĩ nói Đảng Cộng sản bây giờ không còn quang vinh như ngày xưa rồi, họ không còn tiếp hợp được những người xâu thân vì nhân dân, hy sinh vì quốc gia, những người mong vào Đảng bây giờ chỉ là những kẻ cơ hội, chỉ vì lợi ích cá nhân mà thôi, rồi họ hỏi họ những người gia nhập Đảng có lý tưởng cộng sản cao đẹp, phục vụ tha nhân và quốc gia. Chủ bán rau, ông xe ôm thì kêu than không biết Đảng lãnh đạo kiếm gì mà bảo họ phải phát xuy ra liên miên, giá cả tăng vèo vèo, làm gia đình chúng tôi điều gì, cơm ăn không đủ no, con cái đòi tiền học phí những không biết kiếm tiền cách nào được, chúng tôi nghĩ người lãnh đạo tài tình của Đảng như Đảng ngày ngày vẫn tuyên truyền.

Bộ cộng sản như và trở ngại nghiêm trọng của tôi, họ phát ra không hề hăm dọa, bảo giá tiếp tục xuy ra tác động đến người dân Việt Nam, tôi thấy đây không còn gọi là bảo giá mà gọi cho đúng hơn là những đợt sóng thần giá sẽ làm người dân Việt Nam ngày càng xơ xác, ốm yếu. Trong ký ức xưa tôi nhớ, do họ phát hiện cho sinh viên không được tiền mua những thức ăn đáp ứng nhu cầu phát triển cơ thể và trí não mình. Nhìn những bạn ký túc xá tôi trong bữa ăn của mình chỉ với bát cơm như cùng quố trường gà rán chan canh nước khoáng để mong qua ngày. Thấy họ với những bữa ăn như vậy sinh viên Việt Nam còn đâu tinh thần mà học tập. Trước đây đợt gây sóng thần tại Nhật Bản làm hơn 15 ngàn người chết. Nếu trước sóng thần giá của tiếp tục trên công dân Việt Nam mà Đảng không có biện pháp nào ngăn chặn, nếu kinh tế sụp đổ thì người dân Việt Nam sẽ suy dinh dưỡng chết như năm đói 1945. Là một người dân tộc xuất thân miền núi, mới khi về quê thăm họ hàng, xóm làng, nhìn những đứa bé quê bé tí to, còm nhom, bụng ngừng đói teo vì bệnh giun, bệnh tiêu chảy, vì ăn uống thiếu dinh dưỡng, một vài sinh, có những cô gái đến tuổi 15, 16, tuổi dậy thì rồi mà họ đứa bé lên 6, thật là thương cảm cho người dân miền quê vì phải sống kiếp người như vậy. Nếu như Đảng trong sạch, không xuy ra những vụ tham nhũng như Vinashin thì những thân phận sống khổ như họ than đó đã giảm bớt đi rất nhiều.

Tôi đang đi tìm câu hỏi và tôi gửi đáp cho mình. Vì t Nam sao bây giờ tôi nghèo hèn, tôi có học được thế? Có phải do học quá nhiều chi phí tranh chấp thế kỷ cô giáo tôi ng trở lại? Chi phí tranh đấu qua lâu rồi mà! Nguyên nhân nào nữa? Có phải do Đảng để quy định đến đến làm quy định, Nhà nước không có ý ban kiểm tra để kiểm tra, không có sự phân biệt, giám sát những chính sách thu chi sai trái của Đảng? Theo chủ quan của tôi đa nguyên, đa đảng rồi thì tôi lúc này tôi t Nam như bài viết “Phải đa đảng mới chính là làm quy định” của tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ.

Như tôi phiên tòa ngày 4/4/2011 xét xử tiến sĩ luật, thẩm phán văn chương, nhà sĩ Cù Huy Hà Vũ. Là con trai nhà thơ, Bộ trưởng Văn hóa Thông tin Cù Huy Cận, một công thần trong chế độ xã hội chủ nghĩa Việt Nam hiện nay, cũng là con nuôi nhà thơ Xuân Diệu – đây là hai nhà thơ mà tôi mến mộ tôi hỏi học phải thông. Tôi muốn đi xem người con trai của hai nhà thơ đó nguyên do tôi sao tôi không theo truyền thống cha ông mà tôi thành kẻ “phản đảng”, chống lại Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam. Tôi là một người ham hiểu biết, yêu chuộng công lý nên muốn tham dự phiên tòa này để hiểu thêm thế nào là phản đảng, phản đảng là như thế nào, chống phá cái gì, muốn đến xem và tìm hiểu và pháp luật và nhân biết âm mưu, cách ngăn chặn chống phá của bọn này, mà không hiểu sao trước hôm xét xử anh Phó bí thư Đoàn trưởng, cô Thiệu tá công an quân Thanh Xuân tôi đến ký túc xá khuyên như tôi không nên tham gia phiên tòa này, mặc dù trên báo đài nói đó là phiên tòa công khai, người dân tự do đến tham dự.

Thật nghĩ đây là phiên tòa rất quan trọng, phiên tòa tuyên truyền chống nhà nước, chống lại nhân dân nên đáng lẽ Đảng cần tổ chức xét xử tại một nơi rộng rãi, truyền hình trực tiếp cho nhân dân cùng nghe, tổ chức Đoàn Đảng tại các trường để học tập và Hà Nội nên đưa các sinh viên đến tham dự phiên tòa này để nhân dân biết tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ đúng sai thế nào, người dân sẽ càng hiểu biết pháp luật, người dân hiểu biết pháp luật càng sẽ có trách nhiệm công bằng. Đó là một điều rất tốt cho đất nước, không hiểu sao Đảng lại không làm vậy?

Trong quá khứ Đảng cũng từng có những sai lầm lớn như sự kiện C và cách ruộng đất tại miền Bắc Việt Nam. Nhưng lần này Đảng cũng thiêu sáng suốt, xử không đúng người đúng tội, xét xử oan tiến sĩ Vũ thì nhân dân sẽ là một niềm tin vào Đảng. Thời gian sự trở lại cho câu nói cuối cùng khi kết thúc phiên tòa của tiến sĩ Vũ: “Tôi quí và nhân dân sẽ phá án cho tôi” có phải là tôi kêu oan cho bọn thân tiến sĩ hay không. Với phần cá nhân tôi đã để những bài viết của tiến sĩ Vũ, không có chống lại nhân dân gì cả, đó là những quan điểm cá nhân và đa nguyên đa đảng, quy định tự do ngôn luận, quy định con người đã để nhà nước Việt Nam và liên hệ quốc công nhận.

Là một sinh viên, cũng là một công dân Việt Nam, tôi chỉ muốn làm đúng trách nhiệm của công

Nhà ng trần trãi của một sinh viên

Tên: Nông Hùng Anh

Tham gia: 26 Tháng 5 Năm 2011 06:34

dân. Gặp phải điều gì không đúng thì phải lên tiếng, sống đúng lòng tâm con người, thay đổi phải thì bệnh vực, thay đổi trái cần lên án và đấu tranh xóa bỏ nó, mọi người đều như vậy thì xã hội mới tốt lên được. Hy vọng Đảng dám nhìn thẳng vào sự thật, ngày càng mở rộng dân chủ, chiêu hồi đãi xử để người có tâm có năng lực gia nhập Đảng để đất nước vượt qua khó khăn lúc này, tăng tốc độ sánh vai với cường quốc năm châu như bác Hồ căn dặn.

Tổ quốc Việt Nam thân yêu!

Đảng Cộng sản hãy thức tỉnh là Đảng của dân tộc Việt Nam!

N.H.A

Tác giả gửi trực tiếp cho BVN.